

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย :

กระทรวงศึกษาธิการ. ๒๕๒๕. ว่าด้วยกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.

กฤตยา อารยะศิริ. ๒๕๒๓. การแสดงอารมณ์ตามการคิดของนักศึกษาไทยและอเมริกันในการปะทะสัมพันธ์กับบุคคลต่างสถานภาพและต่างสถานการณ์ทางสังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ. ๒๕๔๘. สถิติพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นไทยประจำปี ๒๕๔๗. กระทรวงศึกษาธิการ. แหล่งที่มา <http://www.moe.go.th>. [๒๕๔๘, มีนาคม ๕].

ไซสิริ ปราโมช ณ อยุธยา. ๒๕๓๔. การเปลี่ยนแปลงถ้อยคำและความหมายของสำนวนไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดทำหนังสือ “ราชาศัพท์”. ๒๕๓๗. ราชาศัพท์. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ชาติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี.

จิตติมา หลอมทอง. ๒๕๔๔. กระบวนการฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนาการพูดและการเมืองโรงเรียน การเมือง พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา และสื่อการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิราภรณ์ ภัทรภาณุภัทร. ๒๕๒๑. ถ้อยคำที่ใช้เป็นสำนวนในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิราภา เต็งไทรรัตน์. ๒๕๔๓. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ฉวีวรรณ ประจวบเหมาะ. ๒๕๓๘. ผู้ใหญ่-ผู้น้อย. ใน สุวรรณ สถาอาพันธ์ และ เนื่องน้อย บุญเนตร(บรรณาธิการ), คำ: ร่องรอยความคิดความเชื่อไทย, หน้า ๑๘๐-๑๘๑.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูศรี เอมละออง. ๒๕๒๕. พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัย : เปรียบเทียบระหว่างหน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ณัฐฐา แก้วสุวรรณ. ๒๕๒๕. พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัย: เปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนอนุบาลและศูนย์เด็กปฐมวัยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. ๒๕๔๒. หน้าที่ของอุปถัมภ์จากมุมมองของผู้พูดภาษาไทย. ภาษาและวรรณคดีไทย. ๑๖ (ธันวาคม ๒๕๔๒) : ๒๕๙-๒๖๘.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. ๒๕๔๕. คอลัมน์สังคมชุมชน คัทลียาจะจำในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. ภาษาและวรรณคดีไทย. ๑๙ (ธันวาคม ๒๕๔๕) : ๑๑๒-๑๒๙.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. ๒๕๔๗. ทฤษฎีความสุภาพตามแนววจนปฏิบัติศาสตร์. เอกสารประกอบการบรรยายรายวิชาอรรถวิเคราะห์ (๒๒๐๑๖๐๙) ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. ๒๕๔๗. วจนกรรม. เอกสารประกอบการบรรยายรายวิชาอรรถวิเคราะห์ (๒๒๐๑๖๐๙) ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ. ๒๕๔๔. กฎหมายอาญา : หลักและปัญหา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทัศนวลัย เนียมบุปผา. ๒๕๔๑. การใช้ประโยคเงื่อนไขแสดงเจตนาต่างๆในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรบุษ โขกสุวรรณิช. ๒๕๑๑. การศึกษาประโยค ๓ ชนิดกับเจตนาของผู้พูดในนวนิยายเรื่อง โขสังกมของทมยันตี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรยุทธ บุญมี. ๒๕๑๘. ศักดิ์ศรี-หน้าตา. ใน สุวรรณ สลาอานันท์ และ เนื่องน้อย บุญเนตร(บรรณาธิการ), คำ: ร่องรอยความคิดความเชื่อไทย, หน้า ๒๖๕-๒๗๘. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพมาศ ธีรเวคิน. ๒๕๔๖. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นววรรณ พันธุเมธา. ๒๕๒๗. ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองสาสน์การพิมพ์.
- นววรรณ พันธุเมธา. ๒๕๔๔. คลังคำ. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- นุชนารถ เพิ่งสุริยา. ๒๕๔๘. การใช้ภาษาเพื่อแสดงการคำหนิงของคนไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ปวีณา วัชรสุวรรณ. ๒๕๔๗. กลวิธีการกล่าวแย้งในภาษาไทย: กรณีศึกษาครูและนักเรียน.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ ภัทรนาวิก. ๒๕๑๔. ลักษณะมาลาในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา
 ภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณธร ครุฑเนตร. ๒๕๔๗. กลวิธีทางภาษาที่ใช้โจมตีรัฐบาลทางอ้อมในปริเฉทการ
อภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา
 ภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยงค์ ชุ่มจิต. ๒๕๔๖. หน้าที่และบทบาทของครู. กรุงเทพมหานคร: โอเคียนสโตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. ๒๕๓๘. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕.
 กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. ๒๕๔๕. ภาษิต คำพังเพย คำนวนไทย. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. ๒๕๔๖. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒.
 กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คพับลิเคชัน.
- รุ่งสุรีย์ สิงหาราช. ๒๕๔๑. การศึกษาเชิงวิเคราะห์รูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่มี
ส่งผลต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๖. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรารักษ์ วัสสานนท์. ๒๕๔๔. การศึกษารูปภาษาที่ใช้เป็นสำนวนไทยในปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิจิตรมาตรา, ชุน. ๒๕๑๕. สำนวนไทย. พระนคร: เคล็ดไทย.
- วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ. ๒๕๔๒. การวิเคราะห์ปริเฉททอล์คโชว์ของทีเอ็นเอ็น มดุกพิทักษ์.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- วิสันต์ สุขวิสิทธิ์. ๒๕๔๗. วัจนกรรมการบริภาษในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 โท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์ศรี เข้มแน่นคดา. ๒๕๔๔. สำนวนไทยที่มาจากวรรณคดีไทย. โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
 คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ภักดีผาสุข. ๒๕๔๗. สำนวน. เอกสารประกอบการบรรยายรายวิชาภาษา กับ วัฒนธรรม
(๒๒๐๑๖๐๗) ภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ภักดีผาสุข. ๒๕๔๗. อุปโลกณ์. เอกสารประกอบการบรรยายรายวิชาภาษา กับ วัฒนธรรม
(๒๒๐๑๖๐๗) ภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริพร กักดีผาสุข. ๒๕๔๗. การนำเสนอความซับซ้อน. เอกสารประกอบการบรรยายรายวิชาภาษา
กับวัฒนธรรม (๒๒๐๑๖๐๗) ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. ๒๕๔๐. แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครู พ.ศ. ๒๕๓๕.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สุนันทา คงประโคน. ๒๕๔๑. กลวิธีการกลบเกลื่อนเรื่องเพศในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาสาตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนีย์ สิ้นธุเคราะห์. ๒๕๒๘. บทบาทและสถานภาพของครูไทย. วารสารครูศาสตร์ ๑๒ (ตุลาคม
๒๕๒๘): ๑๕๕-๑๖๒.
- สุพัตรา สุภาพ. ๒๕๒๘. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพัตรา สุภาพ. ๒๕๒๘. สังคมและวัฒนธรรมไทย: ค่านิยม ครอบครัว ศาสนาและประเพณี.
กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท. ๒๕๔๒. การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ :

- Austin, John L. 1962. How to do Thing With Word. New York : Longman.
- Bandumedha, Navavan. 1987. Thai Views of Man as a social Being. In Amara Ponsapich
(eds), Tradittionnal and Changing Thai World View, pp. 103-129.
- Brown, P. and S. Levinson. 1978. Universal in language usage: Politeness phenomena.
London : Cambridge University Press.
- Brown, P. and S. Levinson. 1987. Politeness :Someuniversal in language usage. London :
Cambridge University Press.
- Culpeper, Jonathan. 1996. Towards an anatomy of impoliteness. Journal of Pragmatics
25 : 349-367.
- Garcia, Carmen. 1996. Reprimanding and Responding to a reprimand : A case study of
Peruvian Spanish speakers. Journal of Pragmatics 26 : 663-697.
- George Simmel. 1964. The Sociology of George Simmel trans. by K.M. Wolff.
London : the Free Press. อ้างถึงใน ชีรยุทธ บุญมี. ๒๕๓๘. ศักดิ์ศรี-หน้าตา.ใน สุวรรณ
สถาอนันท์ เนื่องน้อย บุญเนตร(บรรณาธิการ), คำ: ร่องรอยความคิดความเชื่อไทย,
หน้า ๒๖๕ -๒๗๘. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Goatly, A. 1998. The language of metaphors. London: Routledge. อ้างถึงใน ธีรพรพานโพธิ์ทอง. ๒๕๔๒. หน้าที่ของอุปลักษณ์จากมุมมองของผู้พูดภาษาไทย. ภาษาและวรรณคดีไทย. ๑๖ (ธันวาคม ๒๕๔๒) : ๒๕๕-๒๖๘.
- Grice, H. P. 1975. Logic and conversation. In P. Cole and J. Morgan, eds. Syntax and Semantics 3. New York : Academic Press. 41-58.
- Hurford, James R. and Heasley, Brendan. 1983. Semantics a coursebook. New York : Cambridge University Press.
- Lakoff, R. 1973. The logic of Politeness : or, minding your p's and q's. Inc. Corum et al, eds. Papers from the ninth regional meeting of the Chicago linguistic Society. Chicago : University of Chicago Press.
- Leech. G. 1983. Principle of pragmatics. London : Longman.
- Maslow, A.H. 1970. Motivation and personality. New York: Harper and Row. อ้างถึงใน จิราภา เต็งไตรรัตน์. ๒๕๔๓. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Myer, Alice. 1976. On the function of irony in conversation. Working Papers in Linguistic. University of Michigan. 2. 35-60. cited in Panpothong, Natthaporn. 1996. A pragmatic study of verbal irony in Thai. Ph.D Dissertation University of Hawai'i.
- Nash, Thomas. 1983. American and Chinese politeness strategies: It sorts of disturb my sleep or health is important. Hawai'i Working Paper. University of Hawai'i. 2. 23-38.
- Panpothong, Natthaporn. 1996. A pragmatic study of verbal irony in Thai. Ph.D Dissertation, University of Hawai'i.
- Patire, H. 1979. Metaphor and learning. In A. Ortony, ed. Metaphor and thought. Cambridge University Press. 438-461.
- Rong, Chen. 2001. Self-Politeness. Journal of Pragmatics 33 : 87-106.
- Santaputa, Siranee. 1984. Structure and functions of Question in Thai. Ph.D Dissertation, University of Hawai'i.
- Searle, John R. 1969. Speech act. London : Cambridge University Press.
- Seitel, Peter. 1994. Proverb: A social Use of Metaphor. In Wolfgang Mieder; and Alan Dundes(eds). The Wisdom of many : Essats on the proverbs, pp. 122-139. Madison : University of Wiscosin Press. อ้างถึงใน ศิริพร ภักดีผาสุข. ๒๕๔๗. ตำนาน. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาภาษากับวัฒนธรรม (๒๒๐๑๖๐๗) ภาควิชาภาษาไทย

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Taylor, Archer. 1994. The Wisdom of Many and The Wit of one. In Wolf Wolfgang Mieder; and Alan Dundes(eds). The Wisdom of many : Essats on the proverbs, pp. 122-139. Madison : University of Wiscosin Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวงวรรณกรรมดักเตือน

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาวิจัยทางด้านวงนปฏิบัติศาสตร์ ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถานการณ์ทั้งหมดในแบบสอบถามนี้เป็นสถานการณ์ที่สมมติขึ้นเพื่อการวิจัยทางด้านวงนปฏิบัติศาสตร์เท่านั้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนที่ ๑ : ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณากรอกข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชาย

หญิง

๒. อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

ต่ำกว่าหรือเท่ากับ ๒๐ ปี

๒๑-๓๐ ปี

๓๑-๔๐ ปี

๔๑-๕๐ ปี

๕๑-๖๐ ปี

๖๐ ปีขึ้นไป

๓. ระดับสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสอน

มัธยมศึกษา

อาชีวศึกษา

อุดมศึกษา

อื่นๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ ๒ : กลวิธีการกล่าวดักเตือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาตอบแบบสอบถามข้อ ๑-๕ ต่อไปนี้ให้สมบูรณ์ โดยนึกถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง แล้วเลือกตอบตัวเลือกเพียงหนึ่งข้อที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมที่สุด (หากท่านเลือกตอบช่องตัวเลือก “กล่าวดักเตือนลูกศิษย์โดยพูดว่า...” ให้ท่านตอบด้วยถ้อยคำที่เป็นภาษาพูดเสมือนว่าท่านกำลังใช้พูดกับลูกศิษย์ในสถานการณ์จริง เช่น ตอบว่า “หนูจำสูบนูหรือมากอย่างเนี่ยจะดีหรือจะ เคี้ยวก็เป็นมะเร็งปอดหรือกะหนู” เป็นต้น)

๑. หากท่านเห็นลูกศิษย์ในความดูแลของท่าน มาเข้าเรียนสายอยู่เป็นประจำในชั่วโมงเรียน รายวิชาอื่นที่ไม่ใช่รายวิชาที่ท่านสอน และท่านเห็นว่ากรมาเข้าเรียนสายเช่นนี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรืออาจทำให้เกิดผลเสียแก่ลูกศิษย์ของท่าน ท่านจะอย่างไร

ไม่ตักเตือน (เฉยๆ) เพราะ

.....

กล่าวตักเตือนลูกศิษย์โดยพูดว่า.....

.....

ตักเตือน โดยใช้วิธีอื่น คือ.....

.....

.....

๒. หากท่านเห็นลูกศิษย์ในความดูแลของท่านชอบแต่งตัวล่อแหลม และทราบมาว่ากลับบ้าน ดึกเป็นประจำ โดยท่านเห็นว่ากรแต่งตัวล่อแหลมและกลับบ้านดึกเช่นนี้เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม หรืออาจทำให้เกิดผลเสียแก่ลูกศิษย์ของท่าน ท่านจะอย่างไร

ไม่ตักเตือน (เฉยๆ) เพราะ

.....

กล่าวตักเตือนลูกศิษย์โดยพูดว่า.....

.....

ตักเตือน โดยใช้วิธีอื่น คือ.....

.....

.....

๓. หากท่านทราบมาว่าลูกศิษย์ในความดูแลของท่านกำลังคิดนุหรืออย่างหนัก โดยที่ต้องสูบวัน ละหลายซอง และท่านเห็นว่ากรคิดนุหรือเช่นนี้เป็นสิ่งที่ไม่ดี หรืออาจเป็นผลเสียแก่ลูกศิษย์ของ ท่าน ท่านจะอย่างไร

ไม่ตักเตือน (เฉยๆ) เพราะ.....

.....

กล่าวตักเตือนลูกศิษย์โดยพูดว่า.....

.....

.....

- ตักเตือน โดยใช้วิธีอื่น คือ.....

๔. หากท่านทราบมาว่าลูกศิษย์ในของคุณเลขของท่านกำลังลดความฮ้วน โดยการกินยาที่ไม่ได้อยู่ในความควบคุมของแพทย์ และท่านเห็นว่าการกินยาลดความฮ้วนเช่นนี้เป็นสิ่งที่ไม่ดี หรืออาจเป็นผลเสียแก่ลูกศิษย์ของท่าน ท่านจะทำอย่างไร

- ไม่ตักเตือน (เฉยๆ) เพราะ
- กล่าวตักเตือนลูกศิษย์โดยพูดว่า.....

- ตักเตือน โดยใช้วิธีอื่น คือ.....

๕. หากท่านทราบมาว่าลูกศิษย์ในของคุณเลขของท่านใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือย ถึงกับไม่มีเงินสำหรับการลงทะเบียนเรียน จนต้องไปขอยืมเงินสำหรับการลงทะเบียนเรียนจากเพื่อนคนอื่น และท่านเห็นว่าการกระทำเช่นนี้ของลูกศิษย์เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม หรืออาจทำให้เกิดผลเสียแก่ลูกศิษย์ของท่าน ท่านจะทำอย่างไร

- ไม่ตักเตือน (เฉยๆ) เพราะ.....

- กล่าวตักเตือนลูกศิษย์โดยพูดว่า.....

- ตักเตือน โดยใช้วิธีอื่น คือ.....

๖. หากท่านเห็นลูกศิษย์ในของคุณเลขของท่านมักชอบไปเข้ากลุ่มกับนักเลงอันธพาลนอกโรงเรียน และก่อเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่นอยู่เป็นประจำ โดยที่ท่านเห็นว่าการกระทำเช่นนี้ของลูกศิษย์เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม หรืออาจทำให้เกิดผลเสียแก่ลูกศิษย์ของท่าน ท่านจะทำอย่างไร

ไม่ดักเตือน (เฉยๆ) เพราะ.....

.....

กล่าวดักเตือนลูกศิษย์โดยพูดว่า.....

.....

.....

ดักเตือนโดยใช้วิธีอื่น คือ.....

.....

.....

๑. หากท่านทราบมาว่าลูกศิษย์ในความดูแลของท่านชอบเข้าไปเล่นการพนันหลังเลิกเรียนเป็นประจำ และโกหกผู้ปกครองว่าต้องไปทำรายงานบ้านเพื่อน โดยที่ท่านเห็นว่าการกระทำเช่นนี้ของลูกศิษย์เป็นสิ่งที่ไม่ดี หรืออาจทำให้เกิดผลเสียแก่ลูกศิษย์ของท่าน ท่านจะอย่างไร

ไม่ดักเตือน (เฉยๆ) เพราะ.....

.....

กล่าวดักเตือนลูกศิษย์โดยพูดว่า.....

.....

.....

ดักเตือนโดยใช้วิธีอื่น คือ.....

.....

.....

๒. หากท่านทราบมาว่าลูกศิษย์ในความดูแลของท่านชอบประพฤติตัวไม่เหมาะสมกับเพื่อนเพศตรงข้ามอยู่เป็นประจำ เช่น แสดงความรักอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ หรือแสดงความรักต่อกันในขณะที่สวมชุดนักเรียนหรือชุดนักศึกษา และท่านเห็นว่าการกระทำเช่นนี้ของลูกศิษย์เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม หรืออาจทำให้เกิดผลเสียแก่ลูกศิษย์ของท่าน ท่านจะอย่างไร

ไม่ดักเตือน (เฉยๆ) เพราะ.....

.....

กล่าวดักเตือนลูกศิษย์โดยพูดว่า.....

.....

.....

ดักเตือนโดยใช้วิธีอื่น คือ.....

.....

.....

.....

๘. หากท่านเห็นลูกศิษย์ในความดูแลของท่านชอบแสดงกริยาหรือกล่าววาจาไม่สุภาพกับ
 อาจารย์และเพื่อนๆคนอื่นอยู่เป็นประจำ โดยที่ท่านเห็นว่ากรกระทำเช่นนี้ของลูกศิษย์เป็นสิ่งที่ไม่
 ดี หรืออาจทำให้เกิดผลเสียแก่ลูกศิษย์ของท่าน ท่านจะอย่างไร

ไม่ดักเตือน (เฉยๆ) เพราะ.....

กล่าวดักเตือนลูกศิษย์โดยพูดว่า.....

ดักเตือนโดยใช้วิธีอื่น คือ.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
 นายสิทธิธรรม อ่องวุฒิวินน์
 นิสิตปริญญาโท คณะอักษรศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้าใจระหว่างคำว่า “ตักเตือน” และ “เตือน”

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาวิจัยทางด้านภาษาไทย ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถานการณ์ทั้งหมดในแบบสอบถามนี้เป็นสถานการณ์ที่สมมติขึ้นเพื่อการวิจัยทางด้านภาษาไทยเท่านั้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

คำชี้แจง กรุณา X ลงบนคำตอบเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่ท่านเห็นว่าเป็นคำตอบที่ท่านใช้จริงในสถานการณ์การสื่อสาร

๑. พรุ่งนี้ก่อนออกจากบ้าน เธอช่วย...ฉันให้เอาถุงยูเครนออกมาด้วยนะ ฉันชอบลิ้มมันอยู่เรื่อย
 - ก. ตักเตือน
 - ข. เตือน
 - ค. ตักเตือน,เตือน

๒. ฉันลิ้มเอาหนังสือมาคืนเธออีกแล้ว ถ้าเมื่อวานเธอ...ฉันก่อน ฉันคงไม่ลิ้มหรอก
 - ก. ตักเตือน
 - ข. เตือน
 - ค. ตักเตือน,เตือน

๓. นี่ถ้าเพื่อนไม่...ให้ฉันรู้ตัวก่อนว่ากางเกงของฉันเลอะคราบน้ำมันแล้วละก็ ฉันก็คงต้องไปขายหน้าในงานเลี้ยงแน่ๆ
 - ก. ตักเตือน
 - ข. เตือน
 - ค. ตักเตือน,เตือน

๔. ก่อนเขาจะเป็นโรคร้ายนี้ ฉันพยายาม...เขาหลายครั้งแล้วว่าตัวของเขาเหลือเชื่อผิดปกติ
 - ก. ตักเตือน
 - ข. เตือน
 - ค. ตักเตือน,เตือน

๕. รัฐบาล...ประชาชนที่ใช้ไฟฟ้าว่าปีหน้าค่าใช้ไฟฟ้าจะเพิ่มขึ้นอีกสองเท่าตัว
- ตัดเดือน
 - เดือน
 - ตัดเดือน,เดือน
๖. หมกคู้ชื่อดัง...ว่าปลายปีนี้มีคาราหลายคู่เล็กกัน
- ตัดเดือน
 - เดือน
 - ตัดเดือน,เดือน
๗. กระทรวงสาธารณสุข...ให้ชาวบ้านในพื้นที่เสี่ยงระวังเชื้อโรคไขหวัดนก
- ตัดเดือน
 - เดือน
 - ตัดเดือน,เดือน
๘. ป้ายประกาศนั้น...ว่าให้ระวังทางโค้งข้างหน้า
- ตัดเดือน
 - เดือน
 - ตัดเดือน,เดือน
๙. อาจารย์...นักเรียนที่แต่งกายผิดระเบียบว่าทำเช่นนี้ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม
- ตัดเดือน
 - เดือน
 - ตัดเดือน,เดือน
๑๐. แม่...ฉันว่าการที่ฉันใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยมากเช่นนี้เป็นสิ่งไม่ดี
- ตัดเดือน
 - เดือน
 - ตัดเดือน,เดือน

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
 นายสิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์
 นิสิตปริญญาโท คณะอักษรศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามจำแนกตามสถานการณ์การกระทำผิด

สถานการณ์ที่ ๑ : สถานการณ์ที่ผู้ฟังมาเข้าเรียนสายเป็นประจำ

- มาสายบ่อยแบบนี้ไม่ดีนะ ครูว่าเราควรวางแผนการตื่นนอนใหม่
- โรงเรียนเรามีกฎเรื่องการมาเรียนสายเข้มงวดนะ เธอจะมาทำตัวเหลวไหลอย่างนี้ไม่ได้
- เธอมาสายบ่อยแบบนี้ อาจารย์...เค้าจะให้เธอไม่มีสิทธิ์สอบ
- มาสาย ระวังครูใหญ่จะให้ยื่นหน้าเสาธงนะ
- เธอไม่กลัวอาจารย์ฝ่ายปกครองหรือ เค้าจะทำโทษนะ
- เธอมาสายแบบนี้ ระวังอาจารย์เค้าหักคะแนนหรือ
- อย่าตื่นสายอีก มาให้ทันเรียนด้วย
- ไปหาอาจารย์(เอ๋อชื่ออาจารย์ฝ่ายปกครอง) เลย
- คนเราตื่นเช้าได้เปรียบกว่าตื่นสายนะ
- ทำไมต้องมาสายอย่างนี้ บอกครูมาซิ
- มีอะไรรีบไป มาสายบ่อยๆอย่างนี้ระวังจะเรียนไม่รู้เรื่อง
- มาสายอีกแล้ว มาสายทุกที
- บอกเค้าว่า “ชอบมาสายระวังจะเรียนไม่ทันเพื่อน”
- คุณหญิง มาสายทุกวันเลย
- ชอบมาสาย ไม่เกรงใจอาจารย์เค้าบ้างเลย
- ครูไม่ชอบให้เธอมาสายแบบนี้เลยนะ
- มาสายก็ต้องแจ้งให้อาจารย์เค้ารู้ก่อนสิ ไม่ใช่คิดจะมาสายก็มาสาย
- เธอไม่น่าจะทำตัวเหลวไหลแบบนี้จะ
- ถ้าเธอยังมาสายอีก ครูจะบอกแม่เธอ
- เธอลองดูเพื่อนคนอื่นเค้าบ้างสิ มีใครมาสายแบบเธอบ้าง
- ครูอยากให้เราสนใจเรียนมากกว่านี้
- จีนเธอยังทำตัวแบบนี้ ครูว่าเธอต้องเรียนไม่จบม. ๖ แน่ๆ
- ครูกลัวเราจะไม่จบ ม.๖
- แย่ที่สุด แย่มากๆ

- เธอน่าจะรู้ว่าหากมาสายเกิน ๓ ครั้ง จะต้องได้ มส.
- เมื่อปีก่อน(เอ่ยชื่อนักเรียนรุ่นพี่)มาสายเกิน ๓ ครั้ง ได้ มส. ไปแล้ว...
- มีปัญหาอะไรหรือเปล่าถึงได้มาสาย
- ถามเด็กว่า ทำไมถึงมาสาย
- มาสาย จะทำให้เรียนไม่ประคิประค่อ
- ถ้าอยากมาสาย ก็ไปลาออกซะ
- จะมาสายก็ต้องเรียนให้ทันเพื่อนด้วย
- นี่ก็โหมงกันแล้วจ๊ะ แม่คุณ
- รู้ไหมว่าห้ามมาสายเกินกี่ครั้ง
- มาสายครั้งที่เท่าไรแล้วจ๊ะ
- มาสายอีกแล้ว สายทุกวันเลยหรือนะ
- เฉยๆ เพราะกลัวเด็กอาย
- เฉยๆ เพราะกลัวนักเรียนจะมองว่าเราหักหน้า
- บอกให้คนอื่นตักเตือนแทน
- ให้นั่งรถมาด้วยทุกเช้า
- แสดงสีหน้าไม่พอใจ

สถานการณ์ที่ ๒ : สถานการณ์ที่ผู้ฟังชอบแต่งตัวล้อแหลมและกลับบ้านดึกเป็นประจำ

- แต่งตัวยังกะจะไปล่อตะเข้ที่ไหน ค่อไปนี่ก่อนเข้าห้องต้องมาให้ครูเช็คเครื่องแต่งกายทุกวันนี้
- ครูว่าเธอแต่งตัวไม่เรียบร้อยนะ
- ทำไมถึงแต่งแบบนี้ล่ะคะ บอกเหตุผลครูน้อยซี
- ถ้าเธอยังไม่เชื่อฟังครูอีก ครูจะพาเธอไปพบอาจารย์ฝ่ายปกครอง
- หนูใส่กระโปรงสั้นไปรีเปล่าคะ
- ครูว่าเธอควรแต่งตัวให้สุภาพกว่านี้
- อ่าแต่งอย่างนี้มีอีกนะ มันไม่ดี เธอยังเด็กมันไม่สมควร
- อ่านข่าวบ้างหรือเปล่า พวกสาว ๆ ที่มัน โคนข่มขืนนะ มันถูกข่มขืนเพราะแต่งตัวโป๊ รู้แล้วก็อย่าทำสิ
- กฎโรงเรียนเราห้ามใส่กระโปรงสั้นแบบนี้ เธอไม่รู้หรือยาย(เอ่ยชื่อนักเรียน)
- แต่งตัวโป๊อย่างนี้ ระวังจะ โคนข่มขืน
- เอาสิ ครูให้เธอใส่สายเดี่ยวมาเรียนเลย(ทำเสียงประชด)

- ออกมีสามี่มากรีง ถึงแต่งตัวไม่คูกาลเทศะ
- นี่เธอ ! โรงเรียนนะไม่ใช่แคทวอล็ค
- เธอใส่แบบนี้แทนที่จะสวย ครูว่ามันจะไม่เหมาะสม ทางที่ดีครูว่าเธอใส่ชุดที่บ่งบอกความเป็นนักเรียนดีกว่าไหม
- เอาให้เธอทำงานก่อนดีกว่าไหม ถึงแต่งตัวแบบนี้
- แต่งตัวอย่างนี้มันจะทำให้คนอื่นมองไม่คินะ
- ครูว่าครูคุยเรื่องนี้กับเราหลายหนแล้วนะ โตๆกันแล้วน่าจะรู้เรื่อง ทีหลังแต่งตัวอย่างนี้อีกครูลงโทษจะหาว่าครูไม่เตือนก่อนไม่ได้คินะ
- ผู้หญิงนะ หากแต่งตัวดีก็จะดี หากแต่งตัวไปผู้ชายมันจะหาว่าเราข่ว
- แต่งยังงี้ได้ใจ น่าเกลียดทุเรศที่สุด
- ทุเรศจริงๆ
- เธอแต่งแบบนี้มันผิกระเบียบรู้ใหม่ อันตรายอีกต่างหาก
- ครูกลัวเราจะโดนพวกไม่คิมันทำร้ายนะ เลิกแต่งตัวอย่างนี้นะ
- เธอลองคิดคูนะว่ามันสมควรหรือเปล่าที่ใส่เสื้อรัดและก็กระโปรงสั้นแบบนี้
- บอกเด็กว่า แต่งแบบนี้ไม่เรียบร้อยให้กลับไปแต่งตัวมาใหม่
- ครูกลัวเราจะโดนข่มขืนจริงๆ แต่งตัวแบบนี้
- เสื้อเดีวนี้มันคงแพงละสิทำ ถึงแต่งสั้นอย่างนี้
- แฟชั่นไปเปลลกๆอย่างนี้ เธออย่าเอาเป็นเยี่ยงอย่างละ
- ครูอยากให้เราแต่งตัวให้เรียบร้อยกว่านี้จะได้ไหม ครูขอร้อง
- ครูว่าหนูใส่ชุดนักเรียนแบบเดิมจะสวยกว่าแบบนี้ละคะ ทำไมถึงมาใส่แบบนี้ละ บอกครูหน่อยซิ
- แต่งตัวแบบนี้ มันผิกระเบียบ
- กฎโรงเรียนเรามีอยู่ว่า....
- ไม่ช่วยสร้างชื่อ ก็อย่าทำให้เสียชื่อเสียง
- แต่งตัวสวย แต่ทำไม่ดี ก็ไม่คินะคะ
- ไปเปลี่ยนตัวใหม่ชะ
- เฉยๆ เพราะเป็นเรื่องส่วนตัว
- เฉยๆเพราะกลัวเด็กเสียน้ำ
- บอกให้อาจารย์ฝ่ายปกครองเตือนแทน
- ซื่อกระโปรงตัวใหม่ให้
- ทำสีหน้าโกรธ

สถานการณ์ที่ ๓ : สถานการณ์ที่ผู้ฟังติดหูหรืออย่างหนัก

- เธอสูบบุหรี่วันละหลายซองจริงหรือ สูบไปแล้วมันได้อะไร คราวที่แล้วสูบมันเอะเพื่อสุขภาพที่ดีของตัวเอง
- เป็นเด็กเป็นเด็ก สูบบุหรี่มาก ไม่ดีหรอกเธอ
- มันไม่ถูกต้องนะ ที่เธอเอาเงินมาซื้อของแบบนี้
- บอกเด็กว่า การสูบบุหรี่มันไม่เหมาะสม
- เธอทำอย่างนี้มันใช้ไม่ได้นะ
- เธอต้องเลิกมันซะ อย่าสูบมันอีก
- คราวนี้สูบมันไม่ทำให้คนสูบบุหรี่ดีหรอก ทางที่ดีควรเลิกซะเอะ
- เด็กเดี๋ยวนี้เค้าไม่สูบบุหรี่กันแล้วที่ พี่ยังสูบอยู่อีกหรือพี่(แซว)
- เธอควร ไปหาหมอเลิกมันนะ
- บุหรี่มันไม่ดีนะ มันทำให้คนเป็นได้สารพัดโรคทั้งมะเร็ง ถุงลม...
- (เอ๋อซื่อ) มีคนบอกคร่าวๆเธอติดหูหรืออย่างหนักเลย จริงรึป่าว ทำไมละมีเรื่องกลุ่มใจอะไร หรือ บอกครูน้อยได้ไหม...
- เธอลองกลับไปคิดดูนะว่าบุหรี่มันมีโทษอะไรบ้าง พู้งนี้มาบอกครูดัว
- ครูอยากรู้ว่าเธอติดหูหรือจริงรึป่าว สูบบุหรี่มันได้อะไรนอกจากมะเร็ง
- ครูอยากให้เธอลองดูอย่าง(เอ๋อซื่อนักแสดง) เนี่ยที่เค้าต้องตายด้วยมะเร็งก็เพราะบุหรี่นี้แหละ
- เธอยังเด็กนะ คราวเธอควรเลิกมันซะก่อนที่จะเป็นมะเร็ง
- บุหรี่มันจะทำให้เธอคิดยาเสพติดประเภทอื่นนะ
- (เอ๋อซื่อ) เลิกมันซะ อย่าสูบมันอีก มันเป็นอันตราย
- การที่เธอเสียเงินซื้อบุหรี่ มันเท่ากับเธอซื้อหามาฆ่าตัวเองรู้มั๊ย
- ครูรู้ว่าเธอเป็นวัยรุ่น การสูบบุหรี่มันเป็นแฟชั่นของวัยรุ่น แต่ถ้าเธอเท่แบบอื่นจะดีกว่านะ
- อย่าให้ครูรู้อีกนะว่าเธอสูบบุหรี่อีก
- บอกถึงพิษภัยของบุหรี่
- เล่าตัวอย่างบุคคลที่เสียชีวิตจากการเป็นมะเร็งด้วยการสูบบุหรี่
- คราวเธอเก็บเงินที่ซื้อบุหรี่มาซื้อนมทานดีกว่า มันมีประโยชน์กว่าเป็นกอง
- จะให้ครูบอกผู้ปกครองเธอไหม เรื่องที่เธอติดหูหรือเนี่ย เพราะฉะนั้นถ้าไม่บอกให้ที่บ้านรู้เธอก็ต้องเลิกมันโดยด่วน

- บุหรี่ที่เธอสูบไปเนี่ยมันสร้างความเคียดแค้นให้ครูกับเพื่อนๆม๊อ เธอไม่ส่งสารครูกับเพื่อนๆบ้างหรอ
- จะให้ครูหาไปหาหมอม๊อ เพื่อเลิกบุหรี่
- เธอควรจะหาหมอฟรีมาอมเพื่อเลิกบุหรี่นะ
- บุหรี่มันจะทำให้เธอเป็นมะเร็ง
- มะเร็งเธอไม่กลัวหรอ เคี้ยวนี้เคี้ยวแรงก็มันจะตายไป เธอยังสูบบุหรี่อีก อยากเป็นไข้ไหม
- ถ้าอยากสูบ ออกไปสูบที่อื่นนะ
- ระวังปอดจะไม่เหลือ
- เอาเลข สิบวันละสิบซองเลย
- บุหรี่มันไม่คีนะ มันจะทำให้เธอเป็นมะเร็ง
- ก่อนจะสูบ คิดก่อนนะคะว่าดีหรือเปล่า
- ครูจะให้เธอไปเข้าวัดถ้ากระบอก
- เฉยๆเพราะคิดว่าเด็คน่าจะรู้อเองได้
- เฉยๆเพราะเป็นเรื่องส่วนตัว
- ไม่ดักเตือน เพราะเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล
- ส่งให้เด็กไปเข้าค่ายกับ สสส.
- ทำหน้าไม่พอใจ

สถานการณ์ที่ ๔ : สถานการณ์ที่ผู้ฟังกินยาลดความอ้วน โดยไม่ได้อยู่ในความควบคุมของแพทย์

- ยาลดความอ้วนเนี่ยมันอันตรายนะ ยิ่งซื้อกินเองด้วย อันตรายกันใหญ่
- กินมันทำไม มันมีผลข้างเคียงมากมาย
- ระวังจะเป็นเหมือนในโฆษณา Body shape หรอก
- เธอจะประสาทหลอนได้นะจากการกินยาพวกนี้
- เล่าตัวอย่างคนที่กินแล้วตายในวันแต่งงาน
- สั่งไม่ให้ลูกศิษย์กิน
- (เอ่ยชื่อ) ถ้าครูรู้ว่าเธอยังกินอีก ครูจะบอกผู้ปกครองของเธอ
- ทางที่ดีครูว่าออกกำลังกายดีกว่านะคะ ยาเนี่ยมันช่วยไม่ได้หรอก
- ชื่อยาอะไรมา กิน รู้ตัวรีปว่ามันอันตรายแค่ไหน เธอเนี่ยไม่รู้จักคิดจริงๆ
- แย่จังเธอเนี่ย
- เล่าตัวอย่างรุ่นพี่ที่กินยาลดความอ้วนจนต้องเข้าโรงพยาบาล

- รู้ไหมว่าในชาลดความอ้วนมันมีแอมเฟตามีน ทำให้คนกินประสาทหลอน ไม่กลัวหรอ
- ถ้าจะลดความอ้วนจริงๆ ควรควบคุมอาหารดีกว่ากินยา
- เธอเนี่ยมันสมองน้อยจริงๆ ให้คนขายมันหลอกได้
- ในโฆษณาที่ก็จริงๆ ทำให้เธอพลอยหลงเชื่อกินยาบ้าๆนี่ไปด้วย
- ครูอยากให้เธอลกลับไปคิดดูนะว่าชาลดความอ้วนมันดีหรือไม่ใช้อย่างไร
- ที่จริงมันก็เป็นสิทธิของเธอที่อยากจะสวย แต่ถ้ามันเป็นอันตราย ครูว่ามันก็ไม่คุ้ม
- ครูอยากถามเธอหน่อยว่าชาลดความอ้วนมีประโยชน์ตรงไหน นอกจากจะเกิดอันตราย
- เหลวไหลที่สุด
- ค่อไปนี่อย่าให้ครูรู้อีกนะว่าเธอยังกินยาแบบนี้อยู่ มิฉะนั้นครูจะทำโทษ
- เธอก็เรียนมาตั้งเยอะ ไม่รู้หรือว่ายาพวกนี้มันไม่ดี
- ยาพวกนี้มันไม่ดีนะ มันจะทำให้ประสาทหลอน อย่ากินมันอีก
- ครูเคยอ่านหนังสือเจอนะ เค้าบอกว่าการออกกำลังกายเป็นวิธีลดความอ้วนที่ดีที่สุด
- เธอเนี่ยเป็นคนหุ่นดีอยู่แล้ว ทำไมต้องกินชาลดความอ้วนด้วย มันอันตรายมากเลยรู้ไหม
- เพื่อนครูเค้ากินชาลดความอ้วน จนต้องไปหาหมอเลยเธอ
- ทางที่คิดครูว่าเธอจะควบคุมอาหารดีกว่านะ
- โรงเรียนเรามีสนามกว้างตั้งเยอะ ค่อไปนี่วิ่งทุกวันนะ
- ครูขอรับรองเถอะ อย่ากินมันเลย ยาพวกนี้มันอันตราย
- จะกินให้ตาย เธอก็ไม่ผอมหรอก
- ยาพวกนี้เธอรู้ไหม มันมีแต่โทษ
- ยาพวกนี้มันมีสารแอมเฟตามีนนะ มันทำให้สมองเสื่อม
- อย่ากินมันอีก
- หุ่นเธอดีมากๆๆๆๆๆๆ
- ครูจะบอกให้แม่เธอรู้
- กินแล้วได้อะไร
- ไม่เตือน เพราะเป็นเรื่องส่วนตัว
- เฉยๆเพราะกลัวเด็กมองว่าเรายุ่งเรื่องของเขา
- ซื้อวิตามินให้แทน
- ให้ไปออกกำลังกายตอนเย็น
- ทำหน้าคุไต้

สถานการณ์ที่ ๕ : สถานการณ์ที่ผู้ฟังใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยถึงกับไม่มีเงินสำหรับลงทะเบียนเรียน

- เงินมันเป็นของมีค่านะ ไม่ใช่กระดาษ ใช้ไม่รู้เรื่องอย่างนี้มันไม่ดี
- เธอลองคำนวณค่าใช้จ่ายดูสิ จะรู้ว่าเงินมีค่ามากแค่ไหน
- หนูลองคิดดูนะว่าเงินที่พ่อแม่หามา มันยากลำบากแค่ไหน
- ครูอยากให้เรากลับไปทบทวนดูว่าทำถูกหรือไม่
- ไม่เคยมีใครที่รวยได้ โดยไม่ประหยัคคอออมหรือ
- เธอเนี่ยใช้เงิน ไม่รู้เรื่องเลยนะ ใช้งาน ไม่มีเงินลงทะเบียนเรียน
- พ่อแม่เธอรวยมากრი๊ง ถึงใช้เงินฟุ่มเฟือยขนาดนี้
- เธอยังเด็กอยู่ก็ควรรู้จักเก็บเงินสิ ไม่ใช่ใช้เงินจน ไม่มีเงินลงทะเบียนแบบนี้
- อันที่จริง ครูก็ไม่อยากเข้าไปยุ่งเรื่องส่วนตัวของเธอหรอกนะ เธอโตแล้ว แต่เธอใช้เงินแบบนี้มันไม่ถูกต้อง ใช้งาน ไม่มีเงินเสียค่าเทอม
- จะทำอะไร เธอต้องคิดถึงคุณพ่อคุณแม่ด้วย ท่านอุทิศส่ำห้ส่งเสียเราเรียนจนโต หากท่านทราบว่าคุณไม่รู้จักค่าของเงินเช่นนี้ ท่านจะเสียใจแค่ไหน
- เธอเนี่ยน่าเกลียดที่สุด
- ต่อว่าเด็กที่ทำเช่นนี้
- รู้ไหมว่าถ้าเธอไม่ลงทะเบียนตามกำหนดจะเกิดอะไรขึ้น
- เธอใช้เงินแบบนี้มันไม่ดีนะ มันจะสร้างนิสัยไม่ดีให้เธอต่อไปข้างหน้า
- เล่านิทานเกี่ยวกับโทษของการฟุ้งเฟ้อให้เด็กฟัง
- ต่อไปนี่ถ้าเธอยังใช้จ่ายแบบนี้อยู่ เห็นทีครูคงต้องแจ้งให้ผู้ปกครองของเธอรู้แล้ว
- เธอมีสิทธิในเรื่องการใช้จ่ายก็จริง แต่ก็ควรอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม
- ครูไม่ชอบที่เราใช้เงินเปลืองแบบนี้
- บอกเด็กว่าไม่เห็นด้วย
- ครูเสียใจมากนะที่เธอทำตัวเหลวไหลแบบนี้จนไม่มีเงินให้ค่าเทอม
- เธอใช้เงินเปลืองแล้วมันคืออะไรบ้างมั้ง นอกจากก่อหนี้สิน
- ครูว่าเธอต้องวางแผนการใช้จ่ายใหม่นะ
- เธอน่าจะเอาทฤษฎีแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่ในหลวงทรงประทานมาปรับใช้กับพฤติกรรม การใช้จ่ายดูนะ
- เธอลองไปทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” มาดูนะ แล้วพรุ่งนี้มาอธิบายให้ครูฟัง
- ครูอยากจะรู้จริงๆว่าเธอเอาเงินไปทำอะไร ถึงไม่มีเงินลงทะเบียนเรียน บอกครูหน่อยสิ
- เธอมีความจำเป็นอะไรรึป่าว ถึงได้ลงทะเบียนล่าช้าแบบนี้
- ครูจะให้เงินเธอืมก่อน แต่คราวหน้าถ้าเธอยังมีพฤติกรรมแบบนี้ เห็นทีครูจะต้องบอกแม่เธอแล้ว

- เธอทำอย่างนี้ แม่มาๆๆๆ
- ประหัยคนนะ สะกดเป็นใหม่
- การเรียนสำคัญกว่าแบรนต์เนมนะ
- ยังเด็กอยู่เลย หาเงินก็ยังไม่ได้ สงสารที่บ้านบ้างสิ
- เงินนะ ไม่ใช่กระดาษ
- เอาไว้มีเงินก่อนแล้วค่อยฟุ่มเฟือย
- ให้เด็กทำรายงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง
- ไม่เดือน เพราะถือเป็นเรื่องส่วนตัว
- เฉยๆเพราะกลัวเด็กอาย
- ให้คนอื่นเดือนแทน
- โทร. ไปบอกผู้ปกครอง

สถานการณ์ที่ ๖ : สถานการณ์ที่ผู้ฟังแอบไปเล่นการพนันหลังเลิกเรียนเป็นประจำ

- การพนันมันเป็นสิ่งไม่ดีนะ เธอควรห่างๆมันเข้าไป
- อย่าไปเล่นมันอีกนะ
- เลิกเล่นมันซะ
- มันไม่ดี อย่าไปเล่น
- ครูจะบอก ผอ. เรื่องของเธอ
- มันไม่ดี มันจะทำให้เธอเดือดร้อน
- ครูจะบอกให้อาจารย์ฝ่ายปกครองรู้
- อบายมุขแบบนี้ เด็กๆไม่ควรยุ่งเกี่ยวเลย
- ไม่เคยมีใครตรวจจากการพนันหรอกนะ
- ครูได้ข่าวว่าเธอไปเล่นการพนันแล้ว โทษที่บ้านว่าไปทำรายงานบ้านเพื่อน อย่างนี้มันสมควรแล้วหรือ
- เป็นเด็กเธอควรรู้จักหน้าที่ของตัวเองนะก็คือเรียนหนังสือ
- การพนันจะทำให้คนเราเดือดร้อน
- ต่อไปนี่ถ้าเธอยังเล่นมันอยู่ ครูจะบอกให้อาจารย์...ทำโทษเธอ
- การพนันมีประโยชน์ตรงไหน บอกครูหน่อย เธอเล่นมันทำไม
- ถามเด็กว่าเล่นทำไม แล้วบอกถึงโทษของการพนัน
- เธอจะเลิกเองหรือจะให้ครูบอกพ่อเธอ
- ครูจะแจ้งตำรวจจับเจ้าของบ่อน

- ครูไม่เห็นด้วยเลยนะที่เธอเล่นการพนัน มันไม่ดีนะคะ
- อยากคิดดูมากრიง ไม่กลัวตำรวจหรือ
- แย่มากๆเลยนะเธอ
- ครูว่าเธอควรจะเลิกเล่นมันได้แล้ว ไม่เช่นนั้นเธอจะต้องถูกตำรวจจับ
- เป็นเด็กเป็นเล็กริอ่านเล่นการพนัน ใครสั่งใครสอนเธอเนี่ย
- การพนันมีโทษนะคะ โบราณเค้าบอกว่าไฟไหม้สิบครั้งไม่เท่ากับเสียพนันครั้งเดียว
- เธอเนี่ยไม่รู้จักหน้าที่ของตัวเองเลย เทียวทำตัวไม่คืออยู่ทุกที่ทุกวัน
- ครูนะจะสอนเธอยังงิ เธอถึงไม่กลับไปเล่นอีก เธอช่วยบอกครูทีชิ
- ครูไม่อยากจะให้เราเสียคนเพราะการพนันอบาย मुखพวกนี้เนาะ
- ต่อไปนี้ เอาเป็นว่าเธอต้องเลิกมันให้ได้ มิฉะนั้นครูจะทำโทษ
- ขาแบบนี้ เด็กไม่ควรจะกินนะคะ
- เป็นเด็กเป็นเล็กไม่ควรยุ่งกับมัน
- การพนันมีแต่เจ็งกับเจ็ง
- ครูจะบอกให้ตำรวจมาจับเธอ
- เล่นไปทำไม เล่นแล้วได้อะไร
- แย่มากๆๆ
- เฉยๆ เพราะไม่อยากจะให้ลูกศิษย์อาย
- ให้คนอื่นเตือนแทน
- บอกให้ครูปกครองทราบ
- แจ้งตำรวจให้ไปจับเจ้าของบ่อน
- บอกตำรวจให้มาดูแล

สถานการณ์ที่ ๗ : สถานการณ์ที่ผู้ฟังประพฤติตัวไม่เหมาะสมกับเพื่อนเพศตรงข้าม

- เป็นผู้หญิงทำแบบนี้มันไม่ดีนะ
- ครูเป็นห่วงชื่อเสียงของเธอเนาะ รู้ไหมทำแบบนี้มันไม่ดี
- เล่าอุทาหรณ์เรื่องชู้สาวให้เด็กฟัง
- ครูว่าหนูทำแบบนี้ คนอื่นจะมองไม่ดี โรงเรียนเราก้เข้มงวดเรื่องแบบนี้มากด้วย
- หนูสัญญากับครูได้ไหมว่าจะไม่ทำมันอีก ครูหวังดีกับเรานะ ครูไม่อยากจะให้หนูต้องมีปัญหาเรื่องแบบนี้
- ครูไม่อยากจะให้เรา มีพฤติกรรมแบบนี้เลย (เอ่ยชื่อนักเรียน)
- เธอไม่สงสารพ่อแม่บ้างหรือที่ทำแบบนี้

- ครูอยากให้เราคิดเยอะๆนะว่าอนาคตสำคัญแค่ไหน
- เล่าตัวอย่างรุ่นพี่ที่มีพฤติกรรมเช่นนี้แล้วโดนไล่ออก
- ครูไม่เห็นด้วยเลยนะคะที่หนูทำเช่นนี้
- จริงรึป่าวที่หนูซ่อนท้ายนาข... กฎโรงเรียนเรียนมีว่าอย่างไรจำไม่ได้แล้วรี
- จะให้ครูบอกเรื่องนี้กับแม่เรารึป่าว ถ้าไม่อยากวันหลังอย่าทำอีกนะ
- รู้มั๊ยชีวิตวัยรุ่นนะรวดเร็วที่สุด ถ้ามีอะไรผิดพลาดไปแล้ว มันเรียกอะไรกลับคืนมาไม่ได้เลยนะ
- เธอไม่กลัวเอดส์หรือ เลี้ยวเนี่ยวันรุ่นเป็นกันเยอะ เพราะมีเพศสัมพันธ์เร็ว
- จริงๆแล้วครูก็ไม่อยากพูดหรอกนะ มันเป็นเรื่องส่วนตัวของเธอ แต่มีคนมาบอกครูว่าเธอชอบไปไหนมาไหนกับ...รู้มั๊ยว่ามันไม่เหมาะ
- เธอว่าการไปไหนมาไหนกับเพื่อนชายสองต่อสองมันเหมาะไหม
- เรามีการศึกษานะ ไม่ใช่พวกจบ ป. ๔ ทำอะไรต้องคิดเยอะๆ
- ท้องก่อนแต่งนะมันไม่ใช่เรื่องใกล้ตัวเลยนะลูก
- เหลวไหลที่สุด
- ครูไม่อยากให้เราถูกให้ออกก่อนจบ ม. ๖ นะ
- ครูไม่เห็นด้วยเลยที่เราทำแบบนี้
- ครูไม่ชอบเลยที่เธอมีพฤติกรรมแบบนี้
- ทำตัวยังไงก็จะไ้ยังงั้นนะจ๊ะ
- การมีแฟนก็ไม่ใช่เรื่องผิดอะไรหรอก แต่ควรมีเมื่อพร้อม
- เธอเลี้ยงตัวเองได้แล้วหรือถึงจะมีแฟน
- รับผิดชอบตัวเองยังไม่ได้เลยๆ รืออาจมีแฟน
- ใช้ไม่ได้เลยเธอเนี่ย
- ในวัยรุ่นนะ มิตรภาพของเพื่อนดีกว่าทุกสิ่งอย่าง เชื่อครูเถอะ
- มีแฟนไม่ใช่เรื่องผิดหรอกค่ะ แต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมไม่ใช่ทำตัวแบบนี้
- มีแฟนมิได้ แต่การเรียนต้องไม่เสียแบบนี้
- ท้องแล้วใครจะรับล่ะอย่างนี้
- แฟนนะหาไม่ยากหรอก เอาไว้ทำงานก่อนแล้วค่อยมี
- ผู้หญิงที่ไม่รู้จักคุณค่าของตัวเอง มัน ไม่คินะ
- จะทำอะไรก็ต้องคิดถึงพ่อแม่บ้างสิเธอ
- แม่คุณ งามหน้ามาก
- ไม่เตือน เพราะเป็นเรื่องที่ไม่ควรพูด
- เลยๆ เพราะเรื่องนี้ไม่ควรกล่าวอย่างโจ่งแจ้ง

- แสดงสีหน้าไม่พอใจ
- ส่งเสริมให้ทำกิจกรรมอื่น
- บอกให้ผู้ปกครองทราบ

สถานการณ์ที่ ๘ : สถานการณ์ที่ผู้ฟังมักชอบไปเข้ากลุ่มกับนักเลงอันธพาลและก่อเรื่องทะเลาะวิวาทอยู่เป็นประจำ

- เพื่อนดีๆทำไมไม่คบ ไปคบพวกก๊วยอยู่ได้
- การทะเลาะวิวาทมันผิดกฎ โรงเรียนเรารู้มั๊ย
- โรงเรียนเรามีกฎว่ายังไง การคบพวกคึกกัน โทษถึงทัณฑ์บนนะ
- เล่าเรื่องเด็กอาชีวะคึกกันแล้วโดนตำรวจจับ
- ค่อไปนี่ถ้าเธอยังทำตัวแบบนี้อีก ครูจะส่งเธอให้ฝ่ายปกครอง
- สั่งให้เด็กเลิกทำพฤติกรรมเหล่านี้
- เคยได้ยินไหม คบคนพาลพาลพาไปหาผิด คบบัณฑิตบัณฑิตพาไปหาผล
- ถ้าทำแบบนี้มันถูกก็ทำไป แต่ถ้ามันไม่ถูกก็อย่าทำ
- เพื่อนหาได้ไม่ยากหรอกนะ แต่เพื่อนที่จะนำทางเราไปในทางที่ดีมันหาไม่ง่ายนักหรอก
- (เอ่ยชื่อ) ช่วงนี้ครูว่าเธอห่างพวกๆนั้นหน่อยก็คินะ มันจะทำให้เธอเดือดร้อน
- เล่าเหตุการณ์ให้ลูกศิษย์ฟังเกี่ยวกับคนที่ถูกทำร้ายจากการทะเลาะวิวาท
- เธอเนี่ยไม่นำมาอยู่โรงเรียนนี้เลย เสียชื่อโรงเรียนหมด
- ครูว่าพฤติกรรมที่เธอทำอยู่นี้มันไม่คินะ มันจะทำให้เธอเสียอนาคต
- จะทำอะไร คิดหน่อยสิเธอ
- เลวที่สุด เลวมากๆ
- โรงเรียนเราไม่ต้อนรับเด็กเกเรอันธพาลนะ
- คนที่มีนิสัยอันธพาลเป็นนักเลงไม่ใช่นักเรียน
- ครูอยากให้เธอใช้สมองคิดก่อนว่าอะไรควร ไม่ควรแล้วถึงทำ
- (เอ่ยชื่อ) คินะ เธอเนี่ยมันทำให้ครูปลานปล้ำมชะได้ทุกเรื่อง
- เธอเนี่ยชอบมีเรื่องแบบนี้ ระวังจะโดนตีเข้าซักรวัน
- ครูไม่เห็นด้วยเลยที่เธอทำแบบนี้
- ครูกลัวเราจะไม่จบม. ๖ ทำตัวให้มันดีๆหน่อยสิ
- ค่อไปนี่ทุกวัน เธอต้องไปซ้อมกีฬากับพวกซุนนุ...
- อย่าทำแบบนี้อีก
- อย่าไปมีเรื่องอีก ไม่งั้นครูจะพาเธอไปหาอาจารย์ปกครอง

- ครูปวดหัวกับเธอจริงๆ ปวดหัวมาก
- เธอจะเลิกพฤติกรรมแบบนี้ได้ไหม ครูขอ
- ครูขอร้องเธอนะ อย่าทำแบบนี้อีก
- มันไม่คืนะทำแบบนี้ มันจะทำให้เธอเดือดร้อน
- ครูห่วงเธอนะ กลัวเราจะไม่จบ
- สั่งเด็กไม่ให้ทำแบบนี้อีก
- ที่หนูทำแบบนี้ มันไม่คืนะ
- ระวังตายก็แล้วกัน
- นักเลงมันไม่คืนะ ครูไม่อยากจะให้เราเป็นแบบนั้น
- เฉยๆ เพราะคิดว่าเป็นเรื่องส่วนตัว
- ฝากคนอื่นเตือน
- บอกอาจารย์ฝ่ายปกครอง
- ไม่พูดกับเด็กคนนั้นเลย
- แสดงสีหน้าไม่พอใจ

สถานการณ์ที่ ๕ : สถานการณ์ที่ผู้ฟังชอบแสดงกริยาหรือกล่าววาจาไม่สุภาพกับบุคคลอื่น

- การพูดจาแบบนี้ มันไม่น่ารักเลยนะคะ
- หนูอยากเป็นเด็กน่ารักไหม ถ้าอยากเป็นก็อย่าพูดอีกนะ
- ถ้าเธอพูดอย่างนี้ต่อไป มันจะคิดเป็นนิสัยนะ
- ครูจะให้โอกาสเราแก้ตัวใหม่ ทีหลังอย่าพูดอีกนะ
- ตบปากตัวเองเดี๋ยวนี้
- สั่งให้เด็กหยุดพูด
- เป็นเด็กเป็นเด็ก เธอควรสุภาพอ่อนโยนนะ ไม่ใช่ก้าวร้าวแบบนี้
- เธอควรจำไว้ล่ะว่า พูดดีเป็นศรีแก่ปาก พูดมากปากจะเป็นสี
- จริงรีป่าวที่เธอพูดกับอาจารย์...แบบนี้มันไม่คืนะ ครูเค้าจะเสียใจ
- โดแล้ว เธอควรคิดก่อนพูดนะ
- ถ้ามีคนพูดไม่ดีแบบนี้กับเธอบ้าง เธอจะรู้สึกยังไง
- เธอรู้มั้ยว่าคนพูดดีน่ารักขนาดไหน หักพูดเพราะๆหน่อยสิเธอ
- ครูว่าเธอควรพูดให้สุภาพกว่านี้
- ผู้มีปัญญาเค้าไม่พูดแบบนี้กันหรอกนะ
- จะให้ครูบอกที่บ้านเธอไหม ที่เธอชอบก้าวร้าวแบบนี้

- คำที่เธอพูดมาเมื่อก็ มันไม่สุภาพเลย พูดใหม่ซะ
- บอกเด็กว่า สำเนียงส่อภาษา กริยาส่อสกุล
- คำพูดคนเราสำคัญนะ พูดไปแล้วมันเอากลับคืนไม่ได้
- นี่เธอเป็นคนหยาบคายมากเลยนะ
- พูดเพราะๆเป็น ไหมเนีย
- (เอ๋อซื่อ) ถ้าเธอยังไม่เลิกนิสัยแบบนี้ ครูจะทำโทษ
- ครูเสียใจมากนะที่เราเป็นเด็กแบบนี้
- ครูผิดหวังในตัวเธอมากๆ
- ครูไม่ชอบให้เธอพูดจาแบบนี้ มันไม่น่ารัก
- ครูไม่ชอบ
- บอกเด็กว่าไม่เห็นด้วยที่เขาพูดแบบนี้
- พูดจาอะไร หักคิกก่อนนะ ไม่ใช่สักแต่พูดๆๆ
- แย่จริงๆเลยเธอ
- เธอพูด...จริงรีเปล่า ทำไมเธอถึงพูดกับเพื่อนๆแบบนั้น บอกครูหน่อย
- อ่าพูดแบบนี้อีกนะคะ
- พูดจาย่างนี้มันไม่คินะ มันจะทำให้คนอื่นไม่ชอบ
- เธอน่ะดีทุกอย่างเสียอย่างเดียวเรื่องคำพูดนี่แหละ
- ครูขอเถอะ อ่าพูดจาแบบนั้นอีก
- ครูขอร้องนะคะ เลิกพูดจาแบบนี้
- เฉยๆ เพราะกลัวเด็กอาย
- ฝากคำเตือนไปกับเพื่อนสนิทของเด็ก
- ให้ไปเรียนวิชามารยาทไทย
- หักคะแนนจิตพิสัย
- ทำสีหน้าโกรธ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายสิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์ เกิดเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๒๕ ที่จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) จากภาควิชา
ภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา ๒๕๔๖ และได้เข้าศึกษาต่อ
ในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๔๗